

DET FOREGÅR DER PÅ ET HOSPICE

På et hospice ydes en høj kvalificeret lindrende indsats af et veluddannet og erfarent tværfagligt personale, som består af sygeplejersker, læger, fysioterapeut, præst og psykolog, og i nogle tilfælde diætist, socialrådgiver og musikterapeut.

DET ER MÅLET MED ET HOSPICE

Det er kvaliteten af det resterende liv, som prioriteres højest. På et hospice bliver omsorg, pleje og behandling tilrettelagt i samråd med patienten og pårørende. Familien har som patienten stor plads i den daglige omsorg, pleje og behandling. Et hospice vil således være både for patient og pårørende.

Foto Tue Sørensen

Himlen må vente

■ Hospice er ikke et sidste, sørgeligt stoppested for alle, der kommer der. Hver femte patient kommer sig så meget, at de kan udskrives. Ingeline Bennetsen er et eksempel. Hun er hjemme igen i sit hus i Ribe efter syv uger på Hospice Sydvestjylland i Esbjerg. Jeg er ikke rask, og bliver det heller ikke. Men jeg har fået en ekstra tid, som ingen havde regnet med, siger hun.

Ingeline Bennetsen troede, hun skulle dø på hospice i Esbjerg. Men nu er hun hjemme igen.

Af Erik Haldan

LIVSGLÆDE: 79-årige Ingeline Bennetsen fra Ribe havde aldrig for alvor været syg. Indtil for syv måneder siden, hvor hun blev ramt af blodkræft, som lægerne efter en lang kamp måtte opgive at få has på.

Tre lungebetændelser undervejs i forløbet gjorde ikke hendes tilstand bedre, så for for et par måneder siden fik hun en stue på Hospice Sydvestjylland i Esbjerg.

Men nu futter hun rundt i sit lille fine hus i Ribe igen. Syv uger på hospice blev slet ikke, hvad hun og alle andre havde regnet med, og sluttede heller ikke, som de fleste troede.

- Jeg tænkte nok som alle andre: Et hospice er dødens forgård. Kommer man på et hospice, så er det for at dø dér, siger Ingeline Bennetsen, mens hendes kønne øjne lyser og insisterer på, at man skal høre godt efter.

Et godt sted

Hun har noget, hun vil have fortalt til så mange som muligt. Hospice er langt fra at være et sørgeligt sidste stoppested.

- Altså, da jeg kom ind på hospice, havde jeg i hvert fald ikke regnet med, at skulle til grillfest

på terrassen, få øl og snaps til et ålegilde eller synge morgensang i godt selskab, siger Ingeline Bennetsen.

- At komme på hospice har ikke været en trist oplevelse. Det har været en god oplevelse. Hospice i Esbjerg er et lyst og trygt sted at være, når man er så syg, som man skal være for at komme der.

- Trygheden er det bedste. På hospice er der altid nogen at tale med. Altid hjælp lige i nærheden, forklarer Ingeline Bennetsen.

Jeg er ikke rask

Så kigger hun ned ad sig selv og sit fine tøj.

- I skulle have set mig, da jeg kom fra sygehuset. Da var der altså ikke meget tilbage i mig. Men vi har virkelig fået god mad, og jeg tog på igen, og fik kræfter nok til at komme hjem, siger Ingeline Bennetsen.

- De syv uger på hospice har også givet tid og ro til at få alting talt igennem med mine to døtre. Vi har fået fin hjælp til at komme igennem det, man har brug for at tale om, når man skal herfra. Og det skal vi jo alle. Men jeg har fået ekstra tid, som ingen havde lovet mig noget om, og jeg er taknemlig for hvert et øjeblik, jeg kan være her endnu og have det så godt, som jeg har det. Jeg er ikke rask. Jeg bliver heller ikke rask. Det ved vi alle, og den tanke har jeg da hele tiden heroppe, siger Ingeline Bennetsen.

netsen og markerer med sin ene hånd en position et lille stykke oppe over sit hovede.

- Men, nu kan jeg holde ud at have den tanke dér, slår Ingeline Bennetsen fast med et blik, som med ét synes mørkere og dybere:

- Mit ophold på hospice har gjort, at jeg er klar over og afklaret med, hvilken vej det går for mig. Det er, som det er, og jeg kan ikke gøre noget ved det. Jeg kan bare glæde mig med dem, jeg har omkring mig. Glæde mig over, at min tid alligevel ikke var inde, smiler Ingeline Bennetsen.

Himlen må vente en tid endnu på det 79-årige livsstykke, som fik en forsikringssælger i telefonen, mens avisen var på besøg. Han blev viftet af:

- Jeg løj en smule. Jeg sagde, jeg var 89 og ikke havde brug for flere forsikringer, siger Ingeline Bennetsen og ler igen.

» **Jeg er ikke rask, men jeg fået mere tid, som ingen havde regnet med.**

Respons eh@ugeavisen-esbjerg.dk telefon 76 11 42 16

JUBEL PÅ ÆLDRECENTRET

Af Erik Haldan

NU: Ingeline Bennetsen er et eksempel på de tyve procent af alle hospicepatienter, der får det så godt, at de kan udskrives. Hun er hjemme i sit eget hjem efter et ophold på Hospice Sydvestjylland i Esbjerg, og hun ringede selv til områdecenret Margrethegården i Ribe og sagde, at hun kom tilbage.

Det vakte jubel. Heller ikke dér havde man regnet med at se den populære

Ingeline Bennetsen igen.

- Hvis jeg kunne, ville jeg hjælpe i cafeen på Margrethegården, men det kan jeg ikke, siger Ingeline Bennetsen.

- Jeg kan dog fortælle de gamle, som kommer her, om hospice i Esbjerg og om at spise ordentlig mad. Det er vigtigt. Man må ikke nøjes med en klemme om dagen, når man kommer op i årene, men det gør alt for mange, og det dur ikke, lyder et godt råd fra In-

geline Bennetsen, der i 48 år var ansat på bispekontoret i Ribe og i mange af de år var kasserer for Ribe Stift.

- Jeg havde kun regnet med at være der i et par år, men det blev til 48, og jeg har arbejdet for fem biskopper, siger hun.

Respons eh@ugeavisen-esbjerg.dk telefon 76 11 42 15

■ Ingeline Bennetsen: - Ældre mennesker skal huske at spise ordentligt. Det er vigtigt. En klemme om dagen er ikke nok.

FAKTA: Ved lov blev der indført frit hospicevalg i Danmark fra 1. juli 2000. Det er i dag et tilbud under frit sygehusvalg. Det betyder, at loven giver alle borgere ret til frit at vælge ophold på det hospice i Danmark, man som patient måtte ønske sig. Som patient er det gratis at komme på hospice, hvis visitationskriterier for det specifikke hospice kan opfyldes, og der i øvrigt er plads.